

Câm İ Leb Dudak Kadehi

– S.SAMYELİ · 24 Ocak 2010

Sustun(m)

Mozalinlerim açmadan,

Lal kesildi dillerim.

Ne savunmaya gücüm,

Ne sevmeye cesaretim yok artık.

Firkât rüzgarları eserken usumda.

Ab-ı hayat diye sunduğun,

Zehir-i aşkını

Câm- i leb den son yudumlayışımdır bu gece...

Bang,ı rihletler sarmışken dört bir yanı,

Ne sen gülzâr olabilirsin,

Nede ben hazâr,

Açmaz bizim gönül bahçemizde

Üzerine çiğ düşmüş ronay,lar

Züveydalarda son haykırışımdır bu gece..

Sustun(m)

Anladım ki sana değil, aşka aşığım ben.

Topladım aşka dair ne varsa,

Köşesi yırtık gönül heybeme.

Dilim de dua,

Gönlümde sen

Gidiyorum bu gece leyli eylediğin kendi yüreğimden.

Ronay= tan vaktindeki gonca

Mozalin=gün dumunda açan gül

Firkât= ayrılık

Câm- i leb= Dudak kadehi

Gülzâr=Gül bahçesi

Hezâr=Bülbül

Bang-i rihlet:=ölüm sesi

Züveyda =zifır,karanlık